

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 83/2024
07.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљене Веронике Милановић, због кривичног дела убиство из члана 113. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене Веронике Милановић - адвоката Милана Мратића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Пожаревцу 5Кв.95/23 од 23.10.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-701/23 од 06.12.2023. године, у седници већа одржаној дана 07.02.2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Веронике Милановић - адвоката Милана Мратића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Пожаревцу 5Кв.95/23 од 23.10.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-701/23 од 06.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу 5Кв.95/23 од 23.10.2023. године усвојен је захтев јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Пожаревцу Ктр.849/23-207 од 05.10.2023. године за изрицање јединствене казне преиначењем одлука о казни, те су преиначене у погледу одлука о казни правноснажне пресуде и то пресуда Вишег суда у Пожаревцу 2К.6/21 од 23.02.2023. године (јавно објављена дана 01.03.2023. године) преиначена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 289/23 од 08.08.2023. године којом је окривљена Вероника Милановић осуђена на казну затвора у трајању од 8 година и 6 месеци и пресуда Основног суда у Пожаревцу К.бр.265/2020-50 од 25.06.2020. године којом је окривљена Вероника Милановић осуђена на јединствену казну затвора у трајању од 8 месеци, па је суд, узимајући наведене казне као утврђене, окривљену Веронику Милановић осудио на јединствену казну затвора у трајању од 9 (девет) година у коју јој се урачунава време које је провела у притвору, као и време које је до сада провела на издржавању казне затвора по пресуди Вишег суда у Пожаревцу 2К.6/21 од 23.02.2023. године, док су у свему осталом наведене пресуде остале неизмењене.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-701/23 од 06.12.2023. године одбијена је као неоснована жалба окривљене Веронике Милановић и потврђена је пресуда Вишег суда у Пожаревцу 5Кв.95/23 од 23.10.2023. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене Веронике Милановић - адвокат Милан Мратић, због повреде закона из члана 74. тачка 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде и предмет врати Вишем суду у Пожаревцу на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 74. тачка 2) и 3) ЗКП, бранилац окривљене Веронике Милановић у поднетом захтеву истиче да окривљена у поступку за изрицање јединствене казне преиначењем одлука о казни није имала браниоца у ситуацији када је прописана обавезна одбрана, те да је суд био дужан да окривљеној постави браниоца по службеној дужности који би јој пружио стручну помоћ. По ставу браниоца окривљене, у конкретном случају је предвиђена обавезна одбрана сходно одредбама члана 74. тачка 2) и 3) ЗКП, обзиром да је окривљена пресудом Вишег суда у Пожаревцу 2К-6/21 од 23.02.2023. године преиначеном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 289/23 од 08.08.2023. године, а која је била предмет поступка за изрицање јединствене казне, осуђена на казну затвора у трајању од 8 година и 6 месеци због извршеног кривичног дела убиство из члана 113. КЗ за које је прописана казна затвора преко осам година, те је поред тога окривљена и лишена слободе пошто се налази на издржавању казне затвора по пресуди Вишег суда у Пожаревцу 2К-6/21 од 23.02.2023. године.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Одредбама члана 74. ЗКП предвиђена је обавезна одбрана окривљеног у кривичном поступку, односно истима је прописано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца. Дакле, повреда закона из члана 74. ЗКП постоји ако окривљени у једној од девет прописаних процесних ситуација у којима је предвиђена обавезна одбрана није имао браниоца.

Поведа закона из члана 74. тачка 2) ЗКП, на коју се позива бранилац окривљене, постоји ако окривљени против кога се поступак води због кривичног дела за које је прописана казна затвора од осам година или тежа казна, није имао браниоца од првог саслушања па до правноснажног окончања кривичног поступка.

Поведа закона из члана 74. тачка 3) ЗКП, на коју се такође позива бранилац окривљене, постоји ако окривљени који је задржан или му је забрањено да напушта

стан или је притворен, није имао браниоца од лишења слободе па до правноснажности решења о укидању мере. У овој процесној ситуацији одбрана је обавезна током трајања три основна облика лишавања слободе: задржавање, притвор и забрана напуштања стана, а није обухваћен боравак у установи за издржавање казне затвора, без обзира што се исти урачунава у изречену кривичну санкцију која се састоји у лишењу слободе, јер боравак у таквој установи, иако принудан, није подвргнут притворском режиму.

Имајући у виду наведене законске одредбе којима је јасно опредељено до када окривљени мора имати браниоца, те имајући при томе у виду да из списка предмета произилази да је у конкретном случају кривични поступак који се водио против окривљене Веронике Милановић због извршења кривичног дела убиство из члана 113. КЗ правноснажно окончан доношењем пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 289/23 од 08.08.2023. године и да се окривљена налази на издржавању казне затвора по тој пресуди, а да се у конкретном случају ради о посебном поступку за преиначење правноснажне пресуде - одлуке о казни и то о поступку за изрицање јединствене казне, а у ком поступку Законик о кривичном поступку не предвиђа обавезну одбрану окривљеног, то се следствено наведеном у конкретном случају не ради о процесним ситуацијама из члана 74. тачка 2) и 3) ЗКП како то погрешно сматра бранилац, па се стога, по налажењу Врховног суда, не може радити ни о повреди закона из члана 74. тачка 2) и 3) ЗКП везано за обавезну одбрану окривљене у кривичном поступку, а како то неосновано истиче бранилац окривљене у поднетом захтеву.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона из члана 74. тачка 2) и 3) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене Веронике Милановић - адвоката Милана Мратића, то је Врховни суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљене одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић